

Нас не Врятують...

Погляди людей були прикуті до саморобного списа. Це був перший раз коли всі побачили, що цей тест можна викликати. Раніше подібний текст появлявся лиш на предметах із трупів, або при полюванні. Піднявшись я відправився до водоспаду аби перевірити його на практиці. Вологий вітер, що гуляв по руїнам подарував відчуття літа. У повітрі витав запах бруду, трава і листя гойдалися на вітрі. Струмок води приближаючись до руїн перетворювався у невеликий водоспад, після чого вода продовжувала свій рух огинаючи деякі зруйновані будівлі, що повільно зникали у землі.

Знявши взуття Карн направився у воду, невеликі хвилі постійно вдарялись у ноги. Приготувавши спис він слідував за найменшим рухом у цих глибинах. Гостре каміння впиалось у стопи, почекавши деякий час я зміг побачити кілька рибин. Минулого разу ми просто били по воді чекаючи нагоди щоб оглушити рибу.

(Зараз груба сила не допоможе).

Подумав Карн споглядаючи наконечник списа.

З часом риба привикла до нього і він спробував спіймати одну. Напруживши руку він прицілився і опустив спис. Наконечник опустився на дно, але нажаль риба встигла ухилитись. Спроба. Ще одна спроба. Неприємний звук виник у воді, стурбувавшись я швидко підняв мою зброю.

— Чорт! — викрикнул Карн.

Ваш спис зруйнований

Частина наконечника зламалась і трималась на волокнах дерева. Якість даного списа дійсно була низькою, нажаль тільки гарний ніж виправить це. Одягнувши взуття він повернувся в укриття.

Всередині вже був Сава з іншими "мисливцями"

— О! У нашого бійця вже все зажило?

— Так рана вже трохи затянулась і більше не кровоточить.

— А на гм-мг... ти вийшов із укриття, — ледве стримався Сава аби не сказати пару теплих слів.

— Ну ось, — Карн протянув свій спис.

— Заради цієї палиці, вона щось трохи зломана, — посмішка появилась на обличчі.

— Я трохи підгострив один кінець, а потім пішов до водоспаду аби опробувати його. Спробувавши зловити рибу я зламав його...

Наша перепалка закінчилась із приходом Уорика. Його команда несла якийсь згорток за собою. Поставивши його коло виходу він почав витягувати різні речі. Перед нами появились різний мотлох, це були ржаві столові прибори, якісь ножиці, сковорідка, скляні пляшки і талірки. Нажаль все виглядало ніби це лежало сотню років у стічній канаві.

— Це все що ми нашли посеред руїн.

— Воно все ржаве!

— Навіщо ви це принесли.

Кожен казав щось своє, але всі сходились на тому що це сміття, потім ми знову приготували м'ясо на вогні і як гарнір подали ягоди і горіхи. Поївши ми знову почали розмову, нажаль ніхто не хотів щось казати і тому Уорик знову взяв на себе цей обов'язок.

— Ми вже третій день спостерігаємо ці незрозумілі аномалії... Нас не врятують ніхто не знає де ми, і ми застрягли у цих руїнах. І скоро ці руїни зникнуть під землею! Розумію ви налякані і збентежені, але ми не можемо так сидіти і чекати коли хто появиться.

Шум заповнив укриття. Відчай, страх і відсторонення від світу ось що відчували всі, лиш тіні від вогню здавались спокійними в цей момент.

— Я думаю ми всі маємо назвати себе і представитись перед іншими, — вставив свою репліку Сава.

— Я почну, — піднявшись Уорик продовжив, — Я Уорик, народився у Данді і мав невелику ферму у рідному місті.

— Я Сава із Сербії, народився в Ужище і є військовим у відставці.

— Я Карн, жив у Львові де навчався в університеті.

— Я Марден народилась в Італії і потрапила сюди із батьками, — промовила дівчина яка перша зустріла мертвеців.

— Ли Ган із Пекіну, мав власний бізнес а точніше пару магазинів у місті.

— Я Джош проживав у Канаді і був безробітним.

— Гаразд усі сказали свої імена ми трохи познайомились і можемо вже вирішити що робити,
— сказав Уорик.

Ви створили групу:

Бонус до лікування групи

Робота у команді ефективніша на 10%

Розподіл речей і трофеїв

Розподіл отриманого досвіду

Дане повідомлення появилось перед усіма людьми. Через деякий час всі ми заснули.

<http://tl.rulate.ru/book/5485/102607>